

Transscript af foredrag holdt torsdag den 15. Januar 1998

Vedr.: *Udvidet forhåndsdirektiv og fuldmagt angående lægebehandling.*

Jeg er glad for at få lov til at benytte en halv times tid til at tale om nogle principper, som er meget vigtige for os som kristne. Der er nogle ting, som vi bliver nødt til at forstå, og nogle ting som vi bliver nødt til at grunde lidt over, for at finde ud af, hvordan vores holdning til det egentligt er. Og det er spørgsmålet om blod, blodkomponenter, blodderivater, hvordan kan vi forberede os på, hvad der vil ske i fremtiden.

Lad os indlede med at nævne, at det arbejde som kontaktudvalget til hospitaler udfører, det er egentlig et arbejde, der hovedsageligt består i tre dele.

Det første, det er at tage kontakt med sygehuse og med læger med børn- og ungeudvalg og med dommere, for at forklare dem om den situation, som vi er i. Vi ønsker at få så mange læger som muligt, der er villige til at respektere, det vi står for, således at vi kan samarbejde om at få den behandling, som vi kan sige ja til.

Så indsamler vi navne på samarbejdsvillige læger, og det sidste vi gør, det er at bistå i en nødssituationer når en forkynder beder os om hjælp.

Vi er så privilegerede, at vi lever i et af de få lande, hvor det ifølge lovgivningen er forbudt en læge at give en blodtransfusion mod en voksens habils vilje. Når vi bruger udtrykket habil, så vil det sige, det er sådan en der bare er normal, en som dig og mig en der kan tænke, og ved hvad han hedder, og ved hvad han ønsker sig af fremtiden og først og fremmest en, der er ved bevidsthed, lige så snart vi er bevidstløse, så er vi inhabile, så er vi ikke i stand til at sige noget, vi er ikke i stand til at træffe nogen beslutninger og det er navnlig den situation, som vi skal beskæftige os med i aften.

Hvordan skal lægen behandle os, hvis vi bliver indlagt på et hospital som inhabile. Nåh jo siger I, men vi har da vores lille forhåndsdirektiv, og der står jo, at hvis jeg bliver indlagt på hospitalet, så ønsker jeg ikke blod, men jeg ønsker gerne de og de stoffer i stedet for.

Vi har bare et problem her, lægen behøver ikke at respektere det, det er ikke retsgyldigt, og det er derfor, at vi gerne går et skridt videre, og få Jer til at udfylde et udvidet forhåndsdirektiv. Er det retsgyldigt? Det tror vi det vil være, og det har at gøre med en stor kongres, der var i Lissabon i 1995, som blev tiltrådt af landene i EU og de erklæringer som man drøftede der, de havde at gøre med helbredet, de havde at gøre med lægebehandling, de havde at gøre med habile og inhabile patienter, og Danmark tiltrådte sig denne erklæring, og når man læser erklæringen, så er man ikke i tvivl om, at hvis vi har den, hvis vi er lagt, ind på et sygehus som inhabil, så vil lægen helt klart respekter den fordi, han ser at der er et medlem af Jehovas Vidner, der har tænkt, og der har tænkt dybt, og der har udfyldt den til punkt og prikke, som ved hvad forskellen på en blodkomponent er, hvad forskellen på et blodderivat er, som ved hvad en Sellceu, er som ved hvad solkutrans er, som ved hvad biosearch er, for det står alt sammen i erklæringen. Han har ovenikøbet givet sig tid til at tale med en fuldmægtig, som vi kan henvende os til, hvis vi foreslår en lægebehandling der går ud over det der står her, fordi den fuldmægtige forstår måden, som det Jehovas Vidne der nu er indlagt tænker på. Det er en væsentlig grund til at vi skal udfylde dette udvidede forhåndsdirektiv

Det er vigtigt at slå fast, at de bestemmelser der står i det udvidede forhåndsdirektiv de træder kun i kraft, hvis vi er inhabile. Så længe vi kan give udtryk for, hvad vi tænker, der har det udvidede forhåndsdirektiv ikke den store betydning.

Vi må heller ikke forveksle det udvidede forhåndsdirektiv med et testamente, fordi et testamente det har at gøre med også ens besiddelser, men det udvidede forhåndsdirektiv det beskæftiger sig kun med vores helbred, så der er en væsentlig forskel der.

Vi skal nu prøve at se på noget som ind imellem afskrækker vennerne en lille smule og det er alle de her mærkelige ord vi støder på. Vi skal prøve og se om vi kan få lidt samling på

det.

Det vil sige at I behøver ikke at kigge så meget i Jeres udvidede forhåndsdirektiv, det er meget bedre, hvis I hører godt efter og prøver og ser, hvad det er vi finder ud af, når vi nu benytter vores tavle om et lille øjeblik, for vi kan godt få tingene til at hænge sammen, og alt det som vi gennemgår nu her ved hjælp af tavlen, det er noget I skal tage stilling til, når I kommer hjem, og hvis I ikke allerede har udfyldt det udvidede forhåndsdirektiv, hvis der er mange punkter, der er lidt uklare så vil jeg foreslå at I benytter Jeres næste aften sammen i familien til udelukkende at drøfte det udvidede forhåndsdirektiv. Hvis I har spørgsmål, så findes der i menighedens arkiv en firesidet folder som paragraf for paragraf forklarer udtrykkene i det udvidede forhåndsdirektiv. Og jeg ved at Jeres sekretær meget gerne vil lave en kopi af dette spørgeskema til Jer, eller I er også velkomne til at låne den. For det er vigtigt, at I ikke sætter kryds ud for noget I ikke ved hvad er, fordi på den måde kan I måske komme til at øve vold på Jeres samvittighed, når I senere får at vide, hvad der egentligt er sket.

Den gang at Apostelgerningerne - Apostelgerningerne det 15 kapitel blev skrevet, og hvor de kristne direkte fik at vide, at de ikke måtte modtage blod, da var det egentligt meget nemt, fordi at blod det var blod, men vi må jo nok sige at det er blevet lidt mere kompliceret i dag. Det er på grund af at videnskaben. Det er på grund af de muligheder man har i dag for at fraktionere blodet. Man har mulighed for at tage nøjagtigt det ud af blodet, som man føler og mener at patient en har brug for og det spørgsmål vi skal drøfte allerførst, det er, hvor mange gange skal man egentligt fraktionere eller dele en blodbestanddel, et blodkomponentet for, at det er samvittigheden der virker, og ikke længere er Guds lov der virker - lad os prøve at se på det.

Tegner på tavlen

Se det vi har overst oppe her det er det vi kalder fuldblod eller blod, og hvis nogen spørger os om vi må modtage fuldblod eller blod, så er der ingen af os, der er i tvivl om at Guds lov siger vi må ikke modtage blod, når blodet løber ud, så skal det løbe ud på jorden, og så tilhører det Jehova, men nu er man blevet dygtige. Blodet består af 4 hovedkomponenter, dem tror jeg godt I kender også, lad os prøve at se hvad det er for nogle. Vi har først og fremmest de røde blodlegemer, så har vi de hvide blodlegemer, så har vi noget plasma, og så har vi nogle trombocytter. Det er de 4 dele som blodet egentligt deles op i. Hvis man f.eks. i dag bliver indlagt på et sygehus og får f.eks. en hofteoperation, så vil de hospitaler der er meget avancerede. De vil sige ja, men vi har mulighed for at bruge en cellsaver, og en cellsaver er et apparat som, hvis man skal forklare det meget enkelt, som har et sugeaggregat der bliver stukket ned i bughulen f.eks. og den suger nu blodet op og fører blodet ned i en lille beholder, og nede i den beholder, der er man i stand til at lade blodet gå videre tilbage i patienten, således at der dannes et stort set lukket kredsløb - vi kommer tilbage til maskinen om et lille øjeblik. Det man så kan gøre i dag, det er, man kan unklade at give patienten alt blodet tilbage altså fuldblodet, man kan vaske blodet, og så finder man ud af, at det patienten har brug for, det er ofte de røde blodlegemer, fordi de røde blodlegemer de er iltbærende, og når man hører at en har et lav hæmoglobinindhold, så er det fordi han mangler røde blodlegemer. Det vil sige at legemet kan ikke iltes, så man er nu i stand til at sige, at man ved hjælp af den maskine, at sige OK vi giver ham bare de røde blodlegemer eller de hvide blodlegemer eller plasmaet. Hvis en siger til Jer, ja men ved du hvad, vi behøver ikke give dig dit fuldblod tilbage, vi nøjes med at give dig de faste stoffer i de røde blodlegemer, hvad vil I sige til det?

Tavshed i salen

Er der nogen der turde tage det?

Tavshed i salen

Det skal I heller ikke, fordi det er så nært forbundet med blodet, at det vil vi sige nej til.

Plasmaet det er en sjov væske, det er egentligt stort set kun en væske som bliver brugt til at transportere de hårde kernestoffer, i de røde og hvide blodlegemer rundt i kroppen. Men i plasmaet, der har vi en lille del, ca. 7 % og dem kalder vi dem plasmaproteiner og de er spændende. Dem kan man nemlig også fraktionere og bemærk, nu taler vi ikke længere om

komponenter nu taler vi om fraktioner, hvis en siger til dig, jeg vil gerne give dig en plasmafraktion, hvad vil du så sige til det?

Tavshed

Er der nogen af Jer der tør tage en plasmafraktion?

tavshed

Nu skal I høre hvad vi også kalder plasmafraktioner. Har I hørt ordet gammaglobulin, immunglobulin, fibrinogen, faktorpræparater Faktor VIII - blødersygdomme ikke - Faktor VIII, det har vi læst om. Hvis et af Jehovas Vidner var bløder, måtte hans samvittighed så tillade ham, eller kunne hans samvittighed tillade ham at tage et Faktor VIII præparat, som er udvundet af plasmaprotein Kan I forstå det? Jeg synes ikke det er let at forstå, fordi det kommer jo stadig af blod vil man sige, men da er det vigtigt at forstå en meget væsentlig ting når vi taler om Bibelforståelse.

Da man i det første århundrede skulle beslutte ting, der havde at gøre med blodet, så når man frem til en beslutning iflg. Apg. 15:28,29, som var meget enkel, og den sagde: "Helligånden og vi har besluttet ingen yderligere byrde at lægge på Jer ud over dette nødvendige at I afholder Jer fra blod." Tror I at alle brødrene i det første århundrede kunne forstå til fulde, hvad det var at helligånden og så det styrende råd havde besluttet, sikkert ikke.

Så vi er nu der ude i dag hvor vi siger at Det Styrende Råd, som er den kanal hvorigennem Jehova taler til os. Det Styrende Råd har sagt, at det med blodderivater, plasma-derivater det er en samvittighedssag, så behøver vi egentlig ikke forstå ret meget mere, fordi de har påtaget sig det kollektive ansvar og sagt, det må vi selv om, og det er det du skal finde ud af, når du udfylder det udvidede forhåndsdirektiv, om du vil have plasmaproteiner eller ej. Lad mig så sige, at jeg tror, at langt de fleste der sidder her har fået det. Ikke fordi jeg kan se det på Jer, men fordi langt de fleste på et eller andet tidspunkt har fået stivkrampevaccination, det indeholder plasmaproteiner. Vi kan prøve at anskueliggøre det på en anden måde. Hvis man skal lave en god portion risalamande, hvad skal man så bruge?

Spørgsmål til salen -

Er der nogen, der er god til at lave risalamande?

Hvad siger du? Hvad bruger du i risalamande?

Svar: Ris, mandler, fløde, lidt vanilla.

Er der nogen, der bruger noget andet?

Svar: Hovedbestanddelen af det må være mælk.

Svar: I gamle dage brugte man lidt husblad.

Det er godt, vi ikke lever i gamle dage. Nå, det har jeg ikke meget forstand på det der, men det er rigtigt, I har nævnt de ting, som man normalt kommer i risalamande, hvis lægen nu siger til dig: *"Ved du hvad, du skal altså holde op med at spise risalamande for en tid."* Der kan være forskellige årsager til det, måske siger han det ikke til os. Så en skønne dag så går I ude i naturen, og så siger du til din kone, det er konen, der selvfølgelig ikke må spise risalamande: *"Ved du hvad, skal vi ikke lige gå over og få os en is, jo, jo, hvad for en vil du have? Jeg kunne godt tænke mig en vanilleis"* Ringer klokkerne så og siger, *"Vanilleis! det må jeg ikke, jeg må ikke spise risalamande. Ja, men der var jo vanille i risalamande. Åhr ja"* siger du, *"men nu er vi alligevel så langt væk fra risalamande, det kan jeg slet ikke sammenligne med det længere"*. Det er problematikken i det. Hvordan ser Jehova på det? Og det er måske den allerbedste måde at forklare det på, og det sætter måske nogle ting i perspektiv.

Når en kvinde bliver gravid. Fosteret har det samme blodtype som moderen? Nej, det har det ikke. Når et barn bliver født, så tror jeg vi alle sammen ved, det kommer ikke ud af moders liv med en ordentlig influenza eller en ordentlig forkølelse, det har en enorm modstandskraft, hvorfor? Fordi barnet mens det har ligget inde i moderen er blevet vaccine-